

شواليه

De la bataille enue-se comba
tent aost affamble. grant
sene-est ponnement contan
die plus par fait que par fet

Et comment la seigneurie parut
de ce bataille qui traite des
cauteles qui autrement en
queues. Prologue

Prestwich, Michael

سرشناسه: پرستویچ، مایکل، ۱۹۴۳ - م

عنوان و نام پدیدآور: کتاب راهنمای جنگجویان قرون وسطی / مایکل پرستویچ؛ ترجمه حسین بحرئی

مشخصات نشر: تهران: قطره، ۱۳۹۴

مشخصات ظاهری: ۲۸۸ ص: مصور، اجتناب رنگی

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۲۷۱-۰۶۶-۹

وضعیت فهرست نویسی: فبا

یادداشت: عنوان اصلی: Knight: the medieval warrior's manual.

یادداشت: واژهنامه

یادداشت: کتابنامه

یادداشت: نمایه

عنوان دیگر: راهنمای جنگجویان قرون وسطی

موضوع: سوابق و سوابق گری - اروپا - تاریخ

موضوع: علوم نظامی - انگلستان - تاریخ - قرون وسطی، ۱۵۰۰-۱۵۰۰ م

موضوع: فرهنگ قرون وسطی - انگلستان

موضوع: مال‌آسانی (تاریخ) - انگلستان

موضوع: انگلستان - تاریخ نظامی - ۱۰۶۶-۱۰۶۶ م

شناسه افزوده: بحرئی، حسین، ۱۳۵۶ - مترجم

شناسه افزوده: Hossen, Bahri

رده‌بندی کتابخانه: ۱۴۹۲ ش ۵ ب ۵۱۳ CR

رده‌بندی دیویی: ۹۰۲-۹۵۲-۳۵۵۳

شماره کتاب شناسی ملی: ۳۱۶۳۴۲۲

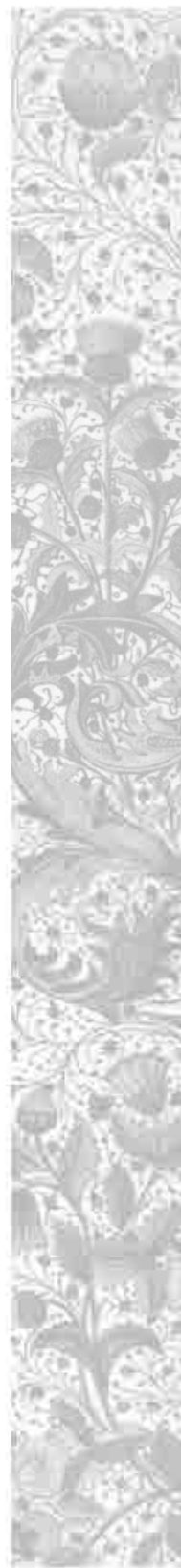
Il ceste bataille me
te apres ce que a
mon deuse se
exice principalement les
maniere que jadis tenoient
conqueure
faie. Si me
uestes pour ce
eurent bien que
plus d'une ma

شوالیه

کتاب راهنمای
جنگجوی قرون وسطی

مایکل پرستویچ

ترجمه حسین بحری

این کتاب ترجمه‌ای است از:

Knight

The Medieval Warrior's Manual

Michael Prestwich

Thames & Hudson, 2010

انتشارات قنوس

تهران، خیابان انقلاب، خیابان شهدای ژاندارمری،

شماره ۱۱۱، تلفن ۶۶۴۰۸۶۴۰

ویرایش، آماده‌سازی و امور فنی:

تحریریه انتشارات قنوس

مایکل پرستویچ

شوالیه

کتاب راهنمای

جنگجوی قرون وسطی

ترجمه حسین بحری

چاپ اول

۱۵۰۰ نسخه

۱۳۹۴

چاپ شمشاد

حقوق چاپ و نشر محفوظ است.

شابک: ۹-۶۶-۰۶۶-۲۷۸-۶۰۰-۹۷۸

ISBN: 978-600-278-066-9

www.qoqnoos.ir

Printed in Iran

۲۰۰۰۰ تومان

فهرست

مقدمه مترجم.....	۷
۱. عالم شوالیه‌گری.....	۹
۲. بارآوری و تربیت.....	۲۱
۳. شوالیه شدن.....	۳۵
۴. اسلحه، زره و اسب.....	۵۳
۵. فرقه‌های شوالیه‌گری.....	۷۷
۶. یارگیری و همراهان.....	۸۹
۷. مسابقات پهلوانی و جنگ با نیزه بر پشت اسب.....	۱۰۹
۸. عملیات جنگی.....	۱۲۷
۹. جنگ صلیبی.....	۱۴۹
۱۰. سربازان اجیر.....	۱۶۳
۱۱. بانوان و دوشیزگان.....	۱۷۷
۱۲. محاصره.....	۱۹۱
۱۳. میدان نبرد.....	۲۰۹
۱۴. باج و غنیمت.....	۲۴۱
۱۵. دینداری و یادداری.....	۲۵۷

- ۲۶۶..... نقشه اروپا در قرون وسطی
- ۲۶۹..... واژه‌نامه
- ۲۷۱..... گاه‌شمار
- ۲۷۳..... برای مطالعهٔ بیشتر
- ۲۷۶..... یادداشت‌ها
- ۲۸۰..... منابع تصاویر
- ۲۸۳..... نمایه

مقدمه مترجم

شوالیه کتابی صرفاً درباره جنگجویان قرون وسطی نیست بلکه همچنین دریچه‌ای به سوی شناخت نظام اجتماعی و فرهنگی اروپا در آن دوران است. این کتاب سعی دارد تا با بررسی منصب شوالیه‌گری در اروپای اواخر قرون وسطی، شرایط زندگی و جایگاه اجتماعی افرادی را نشان دهد که به نحو مؤثری در تحولات سیاسی، نظامی و اجتماعی آن روزگار نقش آفرینی می‌کردند. پس از خواندن این کتاب شاید بتوان گفت که بسیاری از دیدگاه‌ها و سنت‌های امروزی اروپاییان، از جمله وفاداری به کشور یا کلیسا، علاقه به مسابقات ورزشی خاص و احترام به زنان، برگرفته از رفتار و منش شوالیه‌ها در آن دوران است. مفهوم نخبگی شوالیه‌ها که در این کتاب به آن تأکید شده نیز تأییدی بر نقش اساسی صاحبان این منصب در تحولات جوامع اروپایی آن زمان است. به جرئت می‌توان گفت که طی جنگ‌های صلیبی، بقای اروپای مسیحی مرهون وجود شوالیه‌ها بود. از این رو، امروزه یکی از عالی‌ترین القاب و نشان‌های اعطایی دولتی در بسیاری از کشورهای اروپایی، لقب یا نشان شوالیه است. مملکت شوالیه‌گری ترکیبی از اصول جوانمردی (سخاوت، نزاکت، مهارت و وفاداری) همراه

با باورهای مذهبی آیین مسیحیت است؛ گرچه تمامی اعمال و رفتارهای سوالیه‌ها که طبیعتاً در شرایط جنگی و ناامنی‌ها و بی‌قانونی‌های قرون وسطی انجام می‌شد جوانمردانه نبوده و قابل تأیید نیست.

نویسنده کتاب حاضر که از اساتید برجسته تاریخ جنگ در قرون وسطی است با مهارت بسیار به بازنمایی اوضاع و احوال سوالیه‌ها در جوامع اروپایی آن دوران پرداخته، به گونه‌ای که مخاطب حین خواندن کتاب به راحتی احساس حضور فیزیکی در آن حال و هوا را تجربه می‌کند. به همین دلیل در ترجمه این کتاب تلاش شده تا سبک بیان نویسنده تا حدی که به فهم مطلب لطمه نزند حفظ شود، زیرا در متن آن، نویسنده به گونه‌ای با مخاطب صحبت می‌کند که گویی، درست همان‌گونه که از عنوان کتاب پیداست، قصد آموزش وی را برای سوالیه شدن در قرن پانزدهم دارد.

در پایان لازم می‌دانم تا از مدیر محترم انتشارات ققنوس به خاطر پیشنهاد ترجمه این کتاب جالب و ارزشمند به این جانب تشکر و قدردانی نمایم.

عالم شوالیه‌گری

هر کسی که این حرفه نظامی را با شایستگی انجام دهد سزاوار
تقدیر و افتخار است.^۱

ژفرونا دو شارنی، کتاب آیین جوانمردی، ۱۲۵۰-۱۲۵۱

مجسم کنید سوار بر اسب جنگی بی نظیری هستید، زرهی درخشان پوشیده‌اید و با شمشیر، نیزه و سپر عرض اندام می‌کنید. یا تصور کنید که به شجاعت شهره‌اید و در بارگاهی هستید که دوشیزگان زیبایی احاطه‌تان کرده‌اند. البته که می‌خواهید شوالیه شوید. اما چنین کاری در آغاز قرن پانزدهم آسان نیست. صرفاً خرید اسب و پوشش زرهی کافی نیست؛ بلکه خیلی بیش از این‌ها را باید بیاموزید. برخی کتاب‌ها آرمان‌های جوانمردی را می‌آموزند، اما توصیه‌های عملی را یاد نمی‌دهند. توصیه‌هایی که اگر مصمم باشید با افتخار در میدان نبرد پیروز، یا احتمالاً هلاک، شوید، به آن‌ها نیاز دارید. راهنمای حاضر این موارد را به شما می‌آموزد.

از آغاز قرن چهاردهم در سراسر اروپا در دوران جنگ زندگی می‌کنیم، و شوالیه اسب‌سوار باشکوه‌ترین شخص در میدان نبرد است. او که خیلی

شوالیه‌های امروزی از قهرمانان گذشته الهام می‌گیرند. این تصویر شوالیه‌های پیرو قهرمان شهیر، گادفری دو بویون، از فرماندهان نخستین جنگ صلیبی قرن یازدهم، را نشان می‌دهد که سواره عازم میدان نبردند.

بیش‌تر از یک سرباز معمولی است، باید نمونه‌ی کاملی از جوانمردی و مظهری
 اخلاقی‌های نیک باشد. کاردانی، وفاداری، سخاوت و شفقت از جمله
 اصول راهنمای اوست.

با این حال دشوار می‌توان تعادلی بین آرمان‌ها و واقعیات جنگ برقرار

کرد. در میدان نبرد، سربازان معمولی مسلح به کمان و نیزه، شوالیه را به مبارزه می‌طلبند و به کرات شکستش می‌دهند؛ و او در بیش‌تر مواقع به جای سوار شدن بر اسب، پیاده می‌جنگد، و اصول راهنمای جوانمردی اغلب در عمل تبدیل به شیوه‌های نیرنگ، فریب، منفعت‌طلبی و قسوت می‌شود.

آموزه‌های این راهنما برگرفته از تجارب عملی شوالیه‌ها و جنگجویان مسلح است. شالوده آن مبتنی بر ادبیات رؤیایی جوانمردانه نیست، داستان‌هایی از شاه آرتور و دیگر قهرمانان افسانه‌ای شاید حین محاصره یا وقفه بین جنگ‌ها سرگرم‌تان کند و شاید هم گاهی اوقات تصویری از رفتار شوالیه‌گونه را منعکس کند، اما به‌سختی می‌تواند راهنمایی واقع‌بینانه باشد.

این کتاب راهنمای آن دسته از شوالیه‌ها نیست که ممکن است فقط به یک یا دو مبارزه بروند و بیش‌تر وقتشان را به ادارهٔ املاک خود، و به ایفای نقش در امور سیاسی محلی و حضور در دربار بگذرانند. این راهنما برای شوالیهٔ جنگی است.

جنگ

جنگ پیچیده است و صرفاً دارای شوالیه‌های ملبس به رنگ‌های شاد که به میدان جنگ یورش می‌برند نیست. نخست این‌که سازماندهی بسیار می‌طلبد. دولت‌ها باید برای تأمین هزینه‌های سپاهانی با جمعیت بیش از سی هزار نفر نظام‌های مالیاتی داشته باشند. نظام‌های اعتباری پیشرفته که از سوی تجارتخانه‌های بانکی بین‌المللی اداره می‌شوند لازم است تا حاکمان و شهرها

قادر به برآوردن نیازهای کوتاه‌مدت جنگ‌های پرهزینه باشند. سپاهیان به نظام‌های عرضه نیاز دارند تا صدها تن غذا و هزاران لیتر آب فراهم سازند. محاصره جنگی شامل استقرار سخت‌افزارهای به‌روز نظامی است. معاهدات شناخته‌شده بین‌المللی که همسنگ با قوانین جنگی‌اند، اداره‌کننده هر درگیری و عواقب آن هستند. در این بین، فرصت‌های بسیاری برای افراد جاه‌طلب فراهم است تا مشاغلی مرتبط با شوالیه‌گری ایجاد کنند. حالا هم فرصتی برای شما فراهم است تا آن‌ها را به جنگ آورید.

در سال ۱۳۰۲ نیز در جنگ کورتره شهرنشین‌های فلاندری ارتش بزرگ فرانسه را شکست دادند.

در سال ۱۳۴۶، در جنگ کرسی، انگلیسی‌ها بر فرانسویان غلبه کردند.

کجا می‌توانید بجنگید؟

جنگ عمیقاً در اروپا ریشه دوانده و شما در شغل سوالیه‌گری مشکلی برای یافتن کار ندارید. درگیری بین کشورها رایج است اما با جنگی که در سال ۱۳۳۷ میلادی شروع شد و به نظر می‌رسد تا صد سال طول بکشد، سنگربندی بین فرانسه و انگلستان به شدت تحکیم یافته است. وضعیت بغرنجی است؛ از یک سو پادشاهان انگلستان با جگزاران شورشی حاکمان فرانسوی هستند، و از سویی حق دارند به سبب تبارشان خود را پادشاه فرانسه بنامند. گاهی اوقات رقابت‌های محلی و اختلافات داخلی موجب می‌شوند تا این درگیری‌ها بیش‌تر به مانند جنگ‌های داخلی فرانسه به نظر

آیند تا جنگ بین دو کشور. نبردهای بزرگی در بین این جنگ روی داده است به خصوص سه پیروزی عمده انگلیسی‌ها در جنگ کرسی به سال ۱۳۴۶، و ده سال بعد در نبرد پوناتیبه، و آخرین مورد آن در نبرد آجینکورت به سال ۱۴۱۵.

جاه‌طلبی‌های فرانسویان در کشورهای نواحی پست اروپا [فلاندرز] نیز موجب جنگ‌های بسیاری شده است. از نبرد کورتره در سال ۱۳۰۲ گرفته که قوای شهرنشین فلاندری قشون فرانسوی را شکست دادند، تا نبرد رویسکه در سال ۱۳۸۲ که فرانسویان در آن پیروز شدند. همچنین مطامع انگلستان در اسکاتلند موجب جنگ‌های بسیاری شده‌اند. پیروزی‌های انگلستان تحت رهبری ادوارد اول در دوران زمامداری جانشینش ادوارد دوم در جنگ بنوکبرن در سال ۱۳۱۴ به شکست انجامیدند؛ اما در دوران سلطنت بعدی، دیوید دوم، پادشاه اسکاتلند، در سال ۱۳۴۶ در جنگ توپلز کراس اسیر شد. نمونه دیگری از تلاش برای کسب استقلال مربوط به سویسی‌هاست که نیروهای پیاده‌نظامشان از نیروهای امپراتوری هابسبورگ در جنگ مورگارتن به سال ۱۳۱۵ و در میاخ به سال ۱۳۸۶ میلادی قدرتمندتر بودند.

شهرهای ایتالیا رقابت دائمی دارند و در این بین میلان، فلورانس و ونیز قدرتمندترین آنان در دنیای سرسپردگی‌های متغیر و جنگ‌های مکررند. ثروت شهرها و فرصت‌های جنگی به مانند مغناطیس‌هایی هستند که سربازان را از آلمان و دیگر نقاط به سوی خود جذب می‌کنند. در سمت جنوب، حکومت پاپی نه فقط قدرتی روحانی، بلکه بازیگری است در عرصه سیاست پیچیده شبه‌جزیره ایتالیا. پادشاهی ناپل که دودمان آن

از آنژو در فرانسه است، با سیمیل که تحت فرمانروایی پادشاه آراگوننی است سرستیز دارد.

اخیراً در شبه‌جزیره ایبریایی و به‌ویژه با وجود منازعات بین سلسله‌های کاستیلی در دهه ۱۳۶۰ و تلاش پرتغال برای کسب استقلال در دهه ۱۳۸۰ میلادی، فرصت‌های بالقوه بیش‌تری برای شوالیه‌های جاه‌طلب به وجود آمده است.

در گوشه دیگر اروپا، منطقه بالتیک سال‌ها شاهد توسعه‌طلبی آلمانی‌ها به سمت شرق بوده است؛ و سخت‌ترین حریفان آنان مردمان لیتوانی‌اند. فرصت‌های فراوانی برای ملحق شدن به جنگ با آنان تحت فرماندهی شوالیه‌های تیوتونی آلمان وجود دارد. این نیز جنگی مذهبی است اما برای جنگ‌های صلیبی در دنیای اطراف مدیترانه، فرصت‌های دیگری مهیاست که البته موفقیت در آن‌جا خیلی سخت ممکن می‌شود.

زندگی حرفه‌ای

توانایی‌های موجود در شوالیه جنگی با ترسیم زندگی حرفه‌ای سه فرد اصلی که در این کتاب به تصویر کشیده می‌شوند به بهترین شکل ممکن شرح داده شده است.

ژفرونا دو شارنی

دو شارنی برجسته‌ترین شوالیه فرانسوی نسل خود بود که اثری معیار را در زمینه شوالیه‌گری به نام کتاب آیین جوانمردی نوشت. زندگی حرفه‌ای او در سال ۱۳۳۷ شروع شد، زمانی که جنگ جاری بین انگلستان و فرانسه

در گرفت. در سال ۱۳۴۲ انگلیسی‌ها او را در مورله اسیر، اما خیلی زود در ازای پول آزاد کردند. او در حدود سال ۱۳۴۳ به درجه شوالیه‌گری نائل شد و به جنگ صلیبی بی‌نمری در سال ۱۳۴۵ رفت. دو شازنی در نبرد کرسی در سال ۱۳۴۶ شرکت کرد اما در جنگ پس از آن نقش بسیار مهمی ایفا کرد. وی در سال ۱۳۴۹ تصمیم گرفت شهر کاله را از طریق رشوه بازپس گیرد اما ناکام ماند. انگلیسی‌ها بار دیگر او را زندانی کردند و دوباره در ازای پول آزاد شد. او از اولین اعضای فرقه استار [ستاره] بود و انتخاب شده بود تا پرچم جنگی مشهور فرانسه را که اوریفلیم [شعله طلایی] نام داشت با خود حمل کند. در سال ۱۳۵۶، در حالی که پرچم به دست قهرمانانه در نبرد بوناتیبه می‌جنگید، کشته شد. کتاب آیین جوانمردی او تلاشی برای تجدید و اصلاح شوالیه‌گری فرانسوی بود و به تشریح آرمان‌هایی پرداخته که هر شوالیه باید از آن‌ها پیروی کند.

جان هوکوود

نخستین تجربه نظامی هوکوود، از اهالی اسکس انگلستان، در فرانسه بود، اما معاهده صلح کوناه‌مدتی که در سال ۱۳۶۰ به امضا رسید به این معنی بود که وی می‌بایست زندگی حرفه‌ای خود را در جای دیگری ادامه می‌داد. او نخست در ایتالیا به کمک گروه سربازان اجیر مشهور به «گردان سفید» شهرت و تا حدی ثروتی به هم زد. او در شهرهای پیزا، میلان، بادوئا، قلمرو پاپ، و به‌خصوص فلورانس خدمت کرد که مقاماتشان بسیار وی را می‌ستودند. نخست فلورانسی‌ها او را در سال ۱۳۷۷ به خدمت گرفتند و او با وقفه‌هایی تا زمان مرگش در سال ۱۳۹۴ برای این شهر

جنگید. هوکوود سربازی فوق العاده توانمند بود و تمام دشواری های جنگ را می دانست. او که متخصص رزم، استراتژیست و رهبری الهام بخش بود، می توانست شکست آشکار را به پیروزی تبدیل کند و نیز از مهارت سیاسی لازم برای موفقیت در دنیای پیچیده رقابت بین شهرهای ایتالیا برخوردار بود. هوکوود همیشه خواهان بازگشت به انگلستان بود اما در ایتالیا درگذشت. وی از برجسته ترین سربازان اجیر یا کوندوتیری بود که در جمهوری فلورانس خدمت کرد.

بوسیگو

ژان دوم، ملقب به لماینگر، مانند پدرش بود که او نیز پیش تر در اشاره به یک تور ماهیگیری به بوسیگو ملقب شد. هیچ کس دقیقاً علت آن را نمی داند. او که در سال ۱۳۶۶ متولد شد، زندگی حرفه ای خود را از سنین خیلی کم آغاز کرد. در سال ۱۳۸۲ در نبرد پیروزمندانۀ فرانسوی ها بر فلاندری ها در روسپکه جنگید، و سپس به نبردهایی در اسپانیا، بالتیک و شرق مدیترانه رفت. در سال ۱۳۹۱، به رغم جوانی اش، به مقام یکی از دو مارشال فرانسه منصوب شد. وی به جنگ صلیبی سال ۱۳۹۶ بر علیه ترکان در بالکان اعزام شد، و همان سال در نیکوپولیس اسیر شد. پس از آزادی و قبل از این که در سال ۱۴۰۱ حاکم جنووا شود، برای امپراتور بیزانس جنگید. او اگرچه سرباز بزرگی بود، سیاستمدار نبود و در سال ۱۴۰۹ اهالی جنووا برکنارش کردند. بوسیگو در نبرد آجینکورت در سال ۱۴۱۵ اسیر شد و اکنون در انگلستان زندانی است. او زندگینامه اش را در سال ۱۴۰۹ نوشت تا زمامداری نه چندان موفق خود را در جنووا توجیه کند

که شامل شرح سستی حرفه شوالیه‌گری است، گرچه قهرمان آن در هیئت آدم از خود راضی حق به جانبی به نظر می‌رسد.

مبارزه طلبی

اگر می‌خواهید شوالیه موفق‌تری شوید باید چیزهای زیادی بیاموزید. ژفرونا دو شارنی در کتاب آیین جوانمردی خود توضیح می‌دهد که شوالیه‌ها باید جسور و مشتاق ملزم کردن خود به انجام دادن امور تسلیحاتی و خطرناک باشند. آنان با آزمون‌های سخت و مصائب بسیاری مواجه خواهند شد. وحشت احاطه‌شان خواهد کرد، و ممکن است شکست بخورند و اسیر شوند. کریستین دو پیزان شاعره فرانسوی تصویر مشابهی را ترسیم می‌کند. آن‌طور که وی می‌گوید، هر شوالیه باید عاقل، خوب، رئوف، مبادی آداب، سخاوتمند، باوقار و آرام باشد. او باید به دوردست‌ها سفر کند تا عزت به دست آورد، و باید شجاع و مفتخر به پذیرفتن امور نظامی باشد. این‌ها آرمان‌ها هستند؛ برای موفقیت واقعی لازم است دیگر عناصر عملی‌تر و نیز کمی زیرکی را به آن‌ها بیفزایید.

برخی مهارت‌ها ضروری‌اند. اگر ندانید چگونه اسب‌سواری کنید، نیزه به دست بگیرید و با شمشیر و سپر بجنگید، چندان پیشرفتی نخواهید کرد. سپس باید بر فنون مختلف لازم در جنگ با نیزه بر پشت اسب و نیز جنگ در میدان نبرد مسلط شوید. لازم است به لحاظ جسمانی برای مبارزات طاقت‌فرسایی که ممکن است زیر آفتاب داغ مدیترانه یا روزهای زمستانی یخ‌زده و تاریک بالتیک صورت پذیرد آماده باشید. با این حال، باید چیزهای بیش‌تری بدانید، از جمله این‌که لازم است فرهنگ

جوانمردی را با تمام ابهامات و تناقضاتش درک کنید. مسابقات پهلوانی، و فرهنگ دریاری با آوازه‌ها و داستان‌های حماسی و نیز اوقات شامش جاذبه دارد. اما باید در میدان نبرد آرامش داشته باشید و با جنبه‌های سببانه جنگ، تراج سرزمین‌ها و قتل‌عام غیرنظامیان کنار بیایید. و افزون بر همه این‌ها، باید جنبه‌های تجاری به‌خصوص آزادی زندانیان را در ازای دادن پول بیاموزید.

شاید به نظر آید که باید مطالب دلهره‌آوری را یاد بگیرید و واقعاً هم همین‌طور است، اما با رهنمودهای موجود در این کتاب، زندگی حرفه‌ای پرافتخاری در منصب شوالیه‌گری در انتظار شماست. اگر از این نصایح پیروی کنید هرگز شکست نخواهید خورد.

توجه

بسیار تلاش شده تا توصیه‌های موجود در این راهنما تا حد ممکن به‌روز باشند. تمام دیدگاه‌های ارائه‌شده بیان‌کننده آرا و یافته‌های بین‌سال‌های ۱۳۰۰ تا ۱۴۱۵ میلادی است.

بار آوری و تربیت

مهارت‌های شوالیه‌گری را تمرین کنید و هنرهایی بیاموزید که کمکتان می‌کنند و در جنگ مفتخرتان می‌سازند.^۲

هانکو دو برینگر، جنگ‌نامه، ۱۳۸۹

از شما در مقام شوالیه انتظار می‌رود تا خصوصیات بسیاری را به نمایش گذارید. مهارت در استفاده از سلاح ضروری است؛ همچنین لازم است بدانید چگونه به طرز صحیح رفتار کنید و چطور با دنیای طبقه اشراف سازگار شوید.

بازی کودکان

بازی کودکان نخستین گام در یادگیری رزم است.

- * شوالیه‌های اسباب‌بازی، از جنس مسی یا چلی، اسباب‌بازی‌های خوبی هستند.
- * ادوارد اول به پسرانش قلعه‌های اسباب‌بازی و ابزار آلات محاصره کوچکی داد تا با آنها بازی کنند.
- * وقتی ریچارد دوم پسر بچه بود تیانچه اسباب‌بازی داشت.

بوسیکو وقتی کوچک بود و با دوستانش بازی می‌کرد، آن‌ها وانمود می‌کردند که کلاهشان کلاهخود و چویدستیشان شمشیر است. آنان محاصره را تقلید و نبردها را بازی می‌کردند. بوسیکو پسر بچه خوبی بود. برتران دو گِکَلَن که خیلی سعی می‌کرد حیثیت فرانسه را در جنگ با انگلستان احیا نماید، چنین نبود. وی طی دوران رشدش در بریتانی [شمال غربی فرانسه]، معمولاً پسران محل را برای گروهش به خدمت می‌گرفت و مسابقات پهلوانی قلابی‌ای را به کمک آنان به راه می‌انداخت تا این‌که پدرش او را از این کار منع کرد. پس از آن، برتران جوان به روستاهای اطراف می‌رفت تا دعوا یا مبارزه‌ای به راه بیندازد. پدرش فقط او را زندانی می‌کرد و نمی‌دانست پسر سرکشش مشغول تمرین چه مهارت‌های ارزشمندی برای سوالیه‌گری بود.

در خانواده‌ای اشرافی

شاید شما را برای تحصیلات به دوردست‌ها بفرستند، تا در خانواده‌ای اشرافی شاگرد سوالیه شوید. کریستین دو پیزان که در بیست و پنج سالگی بیوه شده بود، پسر بزرگش را به انگلستان فرستاد تا در منزل کنت سالزبری شاگردی کند. با مرگ کنت در سال ۱۳۹۷، وی شعری نوشت و پسرش را به دوک اورلئان پیشنهاد کرد: «به همین دلیل از شما شاهزاده شجاع و زنوف استدعا دارم، مرحمت فرموده و او را به خدمت خود درآورید.»^۲

در هر خانواده اشرافی استادی هست که مراقب تحصیلات پسران باشد. او چگونگی مراقبت از وسایل نظامی، و تمام مهارت‌های لازم برای به‌کارگیری آن‌ها را به شما می‌آموزد. از گوش دادن به صحبت‌های

سوالیه‌ها و نوجه‌های آنان و تماشای کارهایی که انجام می‌دهند چیزهای زیادی می‌آموزید. همان‌طور که ژفرونا دو شارنی شرح می‌دهد:

مردم دوست دارند از مردان متبحر دربارهٔ امور نظامی بشنوند و سربازان را با تسلیحات و زرهپوش ببینند و از دیدن اسبان و مرکب‌های جنگی باشکوه لذت برند.^۴

هر سوالیه باید در کاربرد سلاح مهارت داشته باشد، اما باید رفتار صحیح در دربار را نیز بیاموزد، مانند این‌که چگونه سر میز منتظر بماند. ابعاد دیگری از فرهنگ اشرافی را نیز باید آموخت. گرچه جزئیات کامل نشان‌شناسی

کریستین دو پیزان، شاعر و نویسندهٔ فرانسوی، در کنار پسرش. وی او را به انگلستان فرستاد تا دربارهٔ تسلیحات و آداب معاشرت بیاموزد.

[نشانه‌های خانوادگی] را می‌توان به نشان‌شناسان واگذاشت، باید بازشناسی و توصیف نشان‌ها را آموخت و هر تعداد از آن‌ها را که مقدور است به خاطر سپرد. این کار ابزار ضروری تشخیص دوست از دشمن در بحبوحه جنگ است. گوش دادن به داستان‌های قهرمانان شوالیه‌گری در قدیم مانند حکایات آرثور و شوالیه‌هایش حتماً برای شما الهامبخش است. با این حال باید دقت کنید که بوسیکو از شما نمی‌خواست چنان مطالب پیش‌یافتاده‌ای را بخوانید بلکه حوزه مطالعه شما را به خواندن آثار جدی درباره تاریخ یونان و روم و زندگی قدیس‌ها محدود می‌کرد.

تربیت بدنی

هر شوالیه خوب به توانایی جسمی، بنیه، چشمان تیزبین و تناسب اندامی عالی نیاز دارد. باید سخت تمرین کتید تا به این‌ها برسید. بوسیکو بهترین الگو را ارائه می‌کند. او در جوانی به اهمیت اندام‌های ورزیده برای شوالیه‌ها پی برد. رژیم ورزشی او شامل موارد زیر بود:

- * دویدن در مسافت‌های طولانی برای کسب استقامت
- * پریدن به روی زمین اسب از روی زمین
- * وزنه زدن برای تقویت بازوها

از جمله شاهکارهای او این بود که می‌توانست:

- * در حالی که زره کامل به تن داشت پشتک بزند (البته بدون کلاهخود).
- * از زیر نردبانی با هر دو دستش و بدون استفاده از پاهایش بالا برود در حالی که سیئه فولادی زرهش را پوشیده بود.
- * بدون زره می‌توانست همان کارها را با یک دست انجام دهد (حتی باورش مشکل است).

بوسیکو مدام با نیزه و دیگر سلاح‌ها تمرین می‌کرد. قدش بلند نبود اما ورزشکاری بی‌نظیر بود. فقط در تمرینات نظامی فوق‌العاده بوده؛ دور از میدان نبرد هم تنیس را بی‌نهایت خوب بازی می‌کرد.

تمرین با نیزه و شمشیر

نیزه سلاح سختی است؛ برای ثابت نگه داشتن نوک آن و هدف‌گیری صحیح به مهارت بسیاری نیاز دارد. پسران، پیش از تمرین این کار بر پشت اسب، می‌توانند آن را بر پشت کالسکه کوچکی که دوستانشان آن را می‌کشند تمرین کنند. هدف‌های مختلفی را می‌توان به کار برد؛ «کویبتاین» بهترین است که شامل دیرکی عمودی است که یک تیر چوبی افقی بر فراز آن می‌چرخد. در یک انتهای آن سپری است که هدف است، و در انتهای دیگرش کیسه وزینی که موجب تعادل سپر می‌شود. چنانچه ضربه اشتباهی بزنید یا خیلی کند حرکت کنید، کیسه به دور خود می‌چرخد و ضربه جانانه‌ای به شما می‌زند. بی‌نهایت تمرین لازم است.

تمرین با شمشیر هم لازم است. با شمشیر که هم سلاحی یک‌دستی و هم دودستی است باید آشنا شوید. شمشیر می‌تواند:

- * هم ضربات برنده و هم فروبرنده بنوازد.
- * در دفاع و برای دور کردن سلاح حریف به کار رود.

تمرین استفاده از شمشیر بر پشت اسب بسیار مهم است. بوسیکو در نبرد نیکوپولیس، با ضربات برنده شمشیرش به چپ و راست توانست اسبش را از میان صفوف سربازان ترک عبور دهد. و فراموش نکنید که دسته شمشیر و قبه را برای ضربه زدن به هنگام زد و خورد در رویارویی نزدیک می‌توان به کار برد.

برای شمشیرزنی ایستاده بر دو پا، چهار گارد اصلی را که می‌توان به کار برد با اشکال مختلف آن و نیز انواع ضربات و برش‌ها بیاموزید. کتاب‌های آلمانی‌ای هستند که شیوه‌های شمشیرزنی را با جزئیات زیادی شرح داده‌اند. یکی از آن جنگ‌نامه‌ها چنین توضیح می‌دهد:

باید همیشه به دنبال فضاهای بالایی باشید تا پایینی، و هنرمندانه و سریع به روی دسته شمشیر حریف ضربه بزنید زیرا دسترسی بهتری به روی دسته شمشیر او دارید تا زیر آن، و نیز در طول شمشیرزنی خود امنیت بیشتری خواهید داشت.^۹

شمشیربازی هنری نیست که به درد هر کسی بخورد؛ بلکه مهارتی است که منحصر به نخبگان نظامی است. در اوایل قرن چهاردهم، استاد راجر لسکرمیسور یک مدرسه شمشیرزنی را در لندن اداره می‌کرد، اما او را محکوم می‌کردند به این‌که: «پسران اشخاص آبرومند را در آن‌جا اغفال می‌کند تا دارایی پدر و مادرشان را برای یاد دادن تمرینات بد هدر دهد و خرج کند؛ نتیجه این‌که خود آن‌ها نیز مردان بدی می‌شوند.»^{۱۰} وی نمی‌بایست مهارت‌های نظامی را به شهروندان عادی یاد می‌داد.

سوارکاری

این‌که باید در کنترل اسب مهارت کسب کنید مهم است. باید با رکاب‌های بلند و حالت ایستاده بدن سوارکاری کنید. به نرمی برانید و همیشه کنترل خوبی روی اسب داشته باشید؛ باید با استبان یکی شوید. این حالت کنترل، با استفاده صحیح از دهنه اسب و مهیزه‌هایتان حاصل می‌شود اما آن‌ها را بیش از حد سفت نگیرید. باید تلاش کنید مانند پرو نینو شوالیه اسپانیایی باشید که

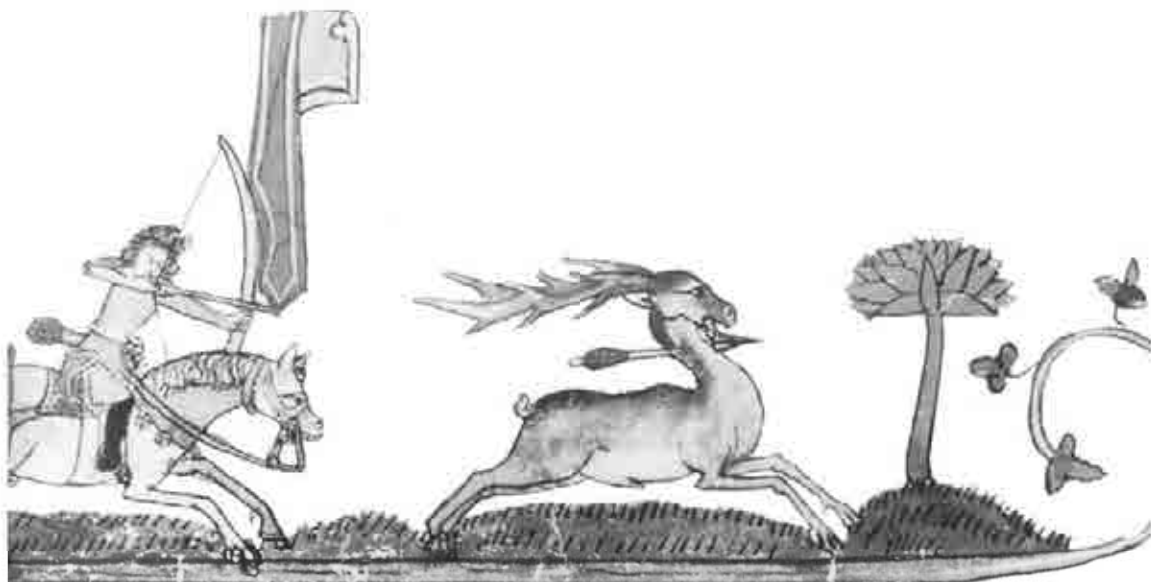

درباره‌اش می‌گویند: «وی راجع به اسب‌ها همه چیز می‌دانست؛ دنبال آن‌ها می‌گشت، از آن‌ها مراقبت می‌کرد و اهمیت ویژه‌ای به آن‌ها می‌داد. در آن زمان هیچ مردی در کاستیل به اندازه او مرکب‌های خوب نداشت؛ سوار آن‌ها می‌شد و آن‌گونه که می‌خواست تربیشان می‌کرد، برخی برای جنگ، برخی برای رژه و برخی دیگر برای جنگ با نیزه بر پشت اسب.»^۷

این نقش برجسته مربوط به اواخر قرن چهاردهم میلادی، شوالیه‌ای ایتالیایی را نشان می‌دهد که نقاب کلاهخودش را بالا زده است. به سبک سوارکاری او پا پاهای صافش دقت کنید. او عنان اسب را با دست چپ گرفته تا دست راستش برای نگه داشتن شمشیر آزاد باشد.

شکار

شکار تمرین بسیار خوبی برای جنگ و نیز از تفریحات اصلی طبقه اعیان است. ژرفونا دو شارنی نوشته که «شایسته است تمام مردان عالی‌رتبه از ورزش شکار با شاهین و سگ شکاری لذت برند».^۸ با شکار موارد زیر را می‌آموزید:

* چگونگی مهار اسب.

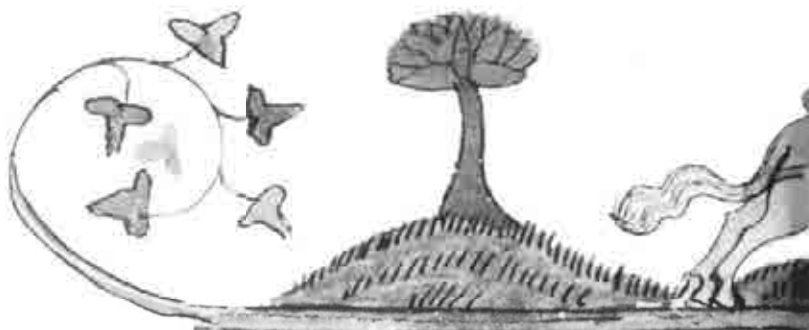
* چگونگی تقسیم گوشت گوزن و توزیع قطعات طبق رسوم مناسب.

* چگونگی کشتن گراز یا گوزن تر با نیزه، که تجربه خوبی برای کشتن فردی در جنگ است.

* چگونگی استفاده از کمان و کمان ننگی، البته اینها تسلیحاتی نیستند که شوالیه‌ها در جنگ به کار می‌برند، با این حال کمی تجربه کاری با آنها ارزشمند است.

اگر شکار نکنید مشکل می‌توان فهمید که چگونه می‌خواهید احترام همقطارانان را به دست آورید. از اقبال بد، ادوارد دوم پادشاه انگلستان علاقه‌ای به شکار نداشت، اما در عوض مشاغل فاقد هنری چون حصار کشیدن و نهر کردن با رفقای از طبقات پایین را ترجیح می‌داد. عجیب

صحنه شکاری که پادشاهی را در حال از پای درآوردن گوزن نری که از ارزشمندترین شکارهاست، نشان می‌دهد. شکار تمرینی فوق‌العاده خوب برای شوالیه‌هاست، اما هنگام جنگ مجبور نیستید سوار بر اسب تیراندازی کنید.

نیست که چنان مردی در جنگ کاملاً ناموفق بود و سرانجام تاج و تخت و نهایتاً جانش را نیز از کف داد.

خواندن و نوشتن

رفتن به مدرسه، آن‌گونه که بوسیکو مدتی رفت، نادر است؛ با این حال، هر شوالیه باید خواندن و نوشتن بیاموزد. جنگ صرفاً تاختن جسورانه به سمت میدان نبرد نیست، اکنون دوران دیوان‌سالاری است. صورت اسامی افراد باید ثبت شود، احکام رسمی باید خوانده و مطابق آن‌ها اقدام شود، و موافقت‌نامه‌ها و پیمان‌هایی باید منعقد شود. البته منشی‌هایی برای انجام دادن این امور هستند اما توانایی چک کردن دائمی آن‌ها اهمیت

دارد. شاید تعجب کنید که سوالیه‌ها باید با سواد باشند اما توماس گری، سوالیه انگلیسی، حتی تاریخچه‌ای نوشت به نام اسکالاکرونیکا، و هنری، دوک لَنکستر، رساله‌ای عبادی به نام کتاب طب مقدس تألیف کرد. در مبارزه‌ها حتی شاید بتوانید با خواندن حکایات به همراهانان روحیه بدهید. آن‌گونه که می‌گویند زابرت بروس، پادشاه اسکاتلندی‌ها، چنین کاری را با داستان حماسی فیبرایراس، پسر چهار و نیم متری پادشاه اسپانیا، انجام داد، همان که آلیور شیردل و درستکار با افتخار شکستش داد.^۹ این‌ها برخی از کتاب‌هایی هستند که تمام سوالیه‌ها باید بخوانند:

* کتاب معیار درباره هنر رزم به نام دی ری میلیتاری، اثر نویسنده رومی و گتیوس، و احتمالاً ترجمه فرانسوی آن به قلم کریستین دو پیزان است. اگرچه نیازی نیست درست به همان اندازه‌ای که وگتیوس در توصیه‌هایش می‌گوید به دنبال تربیت خود باشید. مثلاً از جمله توصیه‌هایش این است که مردان جوان باید شنا بیاموزند، اما به ندرت می‌توان این ورزش را مهارتی ضروری برای سوالیه‌ها دانست.

* کتاب آیین جوانمردی ژفرونا دو شارنی.

* کتاب طریقت جوانمردی رامون لول، نویسنده فرزانه اهل کاتالان، که زمینه‌های مشابه با اثر دو شارنی را پوشش می‌دهد و به تشریح فضایی می‌پردازد که هر سوالیه به شکل مطلوب باید داشته باشد.

رفتن به نبرد

آخرین مرحله تربیت کسب تجربه رزمی است. کودکان را می‌توان از سنین خیلی پایین به جنگ برد همان‌طور که مثال‌های زیر نشان می‌دهند:

* ادوارد سوم وقتی در سال ۱۳۲۷ و در نبرد وردال علیه اسکاتلندی‌ها، از مقابل سربازان با اسب عبور کرد، فقط چهارده سال داشت.